

Regeringens proposition

2014/15:68

Svenskt deltagande i Förenta nationernas stabiliseringsinsats i Mali

Prop.
2014/15:68

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 12 mars 2015

Stefan Löfvén

Peter Hultqvist
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen medger att regeringen ställer en svensk väpnad styrka till förfogande för deltagande i Förenta nationernas (FN:s) stabiliseringsinsats i Mali (MINUSMA) till utgången av juni månad 2016, under förutsättning att det även fortsättningsvis finns ett giltigt mandat för styrkan enligt beslut av Förenta nationernas säkerhetsråd. FN-insatsens mandat omfattar bland annat säkerhet, stabilitet och skydd av civila, stöd till den politiska dialog- och försoningsprocessen, stöd till att återupprätta statens överhöghet i hela landet och stöd till att skapa förutsättningar för humanitärt bistånd.

Det planerade svenska styrkebidraget utgör, tillsammans med en nationell stödenhet, en del av MINUSMA:s underrättelseenhet. Avsikten är att även fortsättningsvis placera stabsofficerare vid relevanta staber. Regeringen bedömer att det svenska bidraget till insatsen under normala omständigheter kommer att uppgå till ungefär 320 personer på plats. Om behov uppstår ska styrkan tillfälligt kunna förstärkas till högst 470 personer.

I propositionen redogör regeringen för situationen i Mali och för det internationella samfundets och Sveriges engagemang i landet. Regeringen redogör även för insatsens folkrättsliga mandat, beskriver det avsedda svenska deltagandet och redovisar sina överväganden för detta.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Situationen i Mali.....	5
4	Internationella samfundets och Sveriges engagemang i Mali	7
5	Förenta nationernas stabiliseringsinsats i Mali, MINUSMA	9
6	Folkrättsligt mandat för insatsen.....	10
7	Det svenska militära bidraget till MINUSMA	11
8	Regeringens överväganden	12
Bilaga 1	Förkortningar.....	15
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 mars 2015	16

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2014/15:68

Regeringen föreslår att riksdagen medger att regeringen ställer en svensk väpnad styrka bestående av högst 470 personer till förfogande för deltagande i Förenta nationernas stabiliseringsinsats i Mali (MINUSMA) till utgången av juni månad 2016, under förutsättning att det även fortsättningsvis finns ett giltigt mandat för styrkan enligt beslut av Förenta nationernas säkerhetsråd (avsnitt 8).

2 Ärendet och dess beredning

Den 5 juli 2012 antog Förenta nationernas (FN:s) säkerhetsråd resolution 2056, som fastställde att situationen i Mali utgjorde ett hot mot internationell fred och säkerhet.

Den 12 oktober 2012 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2071, som bland annat uppmanade det internationella samfundet att stödja Malis försvars- och säkerhetsstyrkor med utbildning och rådgivning.

Den 20 december 2012 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2085, som med stöd av FN-stadgans kapitel VII medgav etableringen av en afrikanskledd internationell stödinsats i Mali, AFISMA (African-led International Support Mission to Mali), och bad FN:s generalsekreterare att upprätta en FN-närvaro i landet.

Den 17 januari 2013 beslutade Europeiska unionen (EU) att inrätta en militär utbildnings- och rådgivningsinsats till stöd för Malis försvarsmakt, EUTM Mali. Regeringen beslutade den 31 januari 2013 att Sverige skulle delta i EUTM Mali med högst 15 personer under högst 15 månader.

Den 25 april 2013 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2100, som med stöd av FN-stadgans kapitel VII inrättade en FN-ledd stabiliseringsinsats i Mali, MINUSMA (United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali). Den 1 juli 2013 integrerades AFISMA:s militära styrkor i FN-insatsen.

Den 3 maj 2013 skickade FN-sekretariatet en formell förfrågan till FN:s medlemsländer om styrkebidrag till FN-insatsen i Mali. Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) skickade en begäran om information den 16 december 2013 (Fö2013/2266/MFI) till Försvarsmakten där myndigheten uppmanades att redovisa myndighetens förutsättningar att delta i MINUSMA. Försvarsmakten redovisade sitt svar den 24 januari 2014. Den 12 februari 2014 skickade FN-sekretariatet en formell förfrågan till Sverige om styrkebidrag till underrättelseenheten (All Sources Information Fusion Unit, ASIFU) i MINUSMA.

Den 13 mars 2014 fattade regeringen beslut om proposition 2013/14:189 Svenskt deltagande i Förenta nationernas stabiliseringsinsats i Mali. Den 12 juni 2014 gav riksdagen bifall till regeringens förslag (bet. 2013/14:UFöU2, rskr. 2013/14:335).

Den 25 juni 2014 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2164, som förlängde MINUSMA:s mandat med ett år.

Den 11 september 2014 fattade regeringen beslut om att ingå ett samförståndsavtal med FN avseende ett svenskt styrkebidrag till MINUSMA. Avtalet undertecknades av utrikesministern den 25 september 2014.

Eftersom FN meddelat begränsad förmåga att förse den svenska styrkan med förläggning, fattade Försvarsmakten beslut om nyttjande av nationella ingenjörresurser för detta ändamål. Försvarsmakten påbörjade etablering och byggnation av den svenska förläggningen i oktober 2014. Personal ur bland andra ingenjörsgementet har under hösten 2014 och början på 2015 byggt en förläggning – Camp Nobel – i närheten av Timbuktu flygplats med kapacitet för cirka 300 personer.

Eftersom sammansättningen av det nuvarande bidraget enbart har en uthållighet om tre rotationer, begärde Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) den 30 juni 2014 information av Försvarsmakten om fortsatt deltagande i MINUSMA efter utgången av juni 2016. Försvarsmakten inkom med svar den 31 oktober 2014. Det är regeringens avsikt att under våren 2015 återkomma till Försvarsmakten med närmare styrning när det gäller kommande bidrag.

3 Situationen i Mali

Mali är ett av världens fattigaste länder. Sedan årtionden råder ett spånt förhållande inom Mali mellan å ena sidan folkgrupperna i den södra delen av landet, som traditionellt dominerar det politiska och ekonomiska livet, och å andra sidan olika minoritetsfolk i norr, bland annat tuareger. Periodvis har motsättningarna övergått i väpnad konflikt. Under senare år har därtill en ökning av kriminella aktiviteter, såsom illegal handel med vapen, droger och människor samt kidnappningar och terroristaktiviteter, skett i Mali och i den större Sahelregionen. Sedan en längre tid har al-Qaida i islamiska Maghreb, AQIM, etablerat sig bland annat i de norra delarna av Mali.

I januari 2012 uppstod det en säkerhetskras i Mali, då en sekulär tuaregrupp, Nationella rörelsen för Azawads befrielse, MNLA, tog till vapen mot Malis försvarsmakt. Detta väpnade uppror hade syftet att ta kontrollen över ett geografiskt område i norra Mali kallat Azawad, vilket motsvarar cirka 60 procent av landets territorium. MNLA utmanövrades efter några månader av olika väpnade extremistgrupper och kriminella grupper lierade med AQIM. De under krisen mest framträdande av dessa extremistgrupper var Rörelsen för enighet och jihad i Västafrika, MUJAO, vilket var en avknoppning från AQIM, och den islamistiska tuaregruppen, Ansar al-Din. Dessa väpnade extremistgrupper kom att från sommaren 2012 kontrollera två tredjedelar av Malis territorium där de införde strikta Sharia-lagar och bland annat utdömde kroppsstraff för vad de såg som brott mot islams lagar, med allvarliga konsekvenser för mänskliga fri- och rättigheter som följd.

I protest mot regeringens oförmåga att hantera det väpnade upproret i norr och arméns bristfälliga resurser genomförde en grupp armésoldater en militärkupp den 22 mars 2012. Den 6 april 2012 slöts ett ramverksavtal som ledde till att kuppmaakarna trädde tillbaka och en nationell övergångsregering tillträdde.

I januari 2013 inledde de väpnade extremistgrupperna i norra Mali en offensiv söderut mot huvudstaden Bamako. Malis regering begärde och fick militärt stöd av Frankrike, vilket möjliggjorde för maliska regeringsstyrkor att återta kontrollen över merparten av landet. Alla delar av de väpnade extremistgrupperna har dock ännu inte besegrats och den maliska statens och arméns närvaro i den norra delen av landet är fortsatt mycket begränsad. Den dåvarande premiärministerns besök i Kidal i maj 2014 fick omfattande våldsamheter till följd. Under de sista månaderna 2014 förvärrades säkerhetsläget i norra Mali med attacker och

minicidenter på flera platser. Angrepp riktades mot såväl MINUSMA som den maliska armén. Inledningen av 2015 har sett en ytterligare upptrappning av våldsincidenterna, där MINUSMA med hänvisning till sitt säkerhetsrådsmandat har sett sig tvingad att ingripa till skydd för civilbefolkningen. Vissa av de väpnade grupperna har därför börjat se MINUSMA som en part i konflikten, vilket ytterligare komplicerar situationen. Hittills, i februari 2015, har 34 FN-soldater dödats i Mali sedan insatsen inleddes.

Ett fåtal fall av ebola konstaterades i Mali under slutet av 2014 men sjukdomen fick ingen större spridning. I januari 2015 konstaterades Mali fritt från ebola.

Mali har klarat återgången till normaliserad konstitutionell ordning efter statskuppen i mars 2012 väl. Legitima och väl genomförda val har hållits till såväl presidentämbetet som parlamentet. En av presidentens och regeringens mest prioriterade uppgifter är nu att genomföra samtal med alla relevanta och legitima parter för att säkerställa långsiktig fred i landet. En överenskommelse träffad i Ouagadougou under sommaren 2013 angav vissa ramar för dessa samtal. Först sommaren 2014 inleddes dock en förhandlingsprocess i vilken regeringen liksom flera av de territoriellt motiverade rebellgrupperna deltar (dvs. inte de religiöst motiverade eller extremistiska grupperna). Förhandlingarna äger rum i Algeriets huvudstad Alger under ledning av den algeriske utrikesministern. Såväl representanter för MINUSMA som för EU, genom den särskilda representanten för Sahel, finns på plats när förhandlingarna pågår. Flera förhandlingsrundor genomfördes under hösten 2014 och i februari 2015. Ett fredsavtal har ännu inte kunnat slutas, men förhandlingarna i februari 2015 resulterade i att parterna kunde ingå ett avtal om vapenstillestånd.

De humanitära behoven i Mali och regionen är omfattande. En humanitär kris pågår i hela Sahelregionen vilken i huvudsak beror på torka, höga spannmålpriser och ekologisk degradering. Kronisk fattigdom, samhällets allmänna sårbarhet, och låg motståndskraft mot torka förvärrar den humanitära situationen. Enligt FN är i dag över fyra miljoner människor i Mali, det vill säga omkring en fjärdedel av befolkningen, i behov av humanitärt stöd, varav drygt tre miljoner riskerar att drabbas av matosäkerhet. Vid sidan av livsmedel är behoven av bland annat skydd, sanitet och vatten stora. De regelbundna torrperioderna i Sahel har de senaste åren återkommit med allt tätare intervaller, vilket bidragit till att lokalbefolkningens återhämtningsförmåga försvagats kraftigt. Utöver dessa orsaker har konflikten i Mali bidragit till stora flyktingströmmar inom och mellan länder och har skapat ytterligare humanitära behov. Det beräknas finnas knappt 500 000 flyktingar, varav 300 000 inom landet. Omkring 25 000 flyktingar återvände dock under 2014. Två tredjedelar av internflyktingarna befinner sig i södra Mali.

Nutritionsläget är allvarligt i hela landet men 90 % av undernäringfallen återfinns i södra Mali, där befolkningstätheten är högre. Undernäringsskrisen förvärrades under 2014 i förhållande till 2013.

Situationen är fortsatt instabil i de norra delarna av landet, vilket försvårar humanitära aktörers möjligheter att göra ordentliga

4 Internationella samfundets och Sveriges engagemang i Mali

Den 12 oktober 2012 uppmanade FN:s säkerhetsråd genom resolution 2071 det internationella samfundet, däribland EU, att stödja Malis försvars- och säkerhetsstyrkor med bland annat utbildning och rådgivning.

Den 20 december 2012 antog säkerhetsrådet resolution 2085, som med stöd av FN-stadgans kapitel VII medgav etableringen av en afrikanskledd internationell stödinsats i Mali, AFISMA. Bland AFISMA:s uppgifter ingick att förbättra den maliska arméns förmåga och stödja återtagandet av de norra delarna av Mali. Ett FN-kontor etablerades samtidigt i Mali med uppgift att stödja den politiska processen och ansträngningar för att återupprätta säkerheten i landet.

När väpnade extremistgrupper i början av januari 2013 började rycka fram söderut mot huvudstaden Bamako, vände sig Malis regering till Frankrike med en begäran om militärt stöd. Den 11 januari 2013 inledde Frankrike en militär insats, under beteckningen Operation Serval, i syfte att hejda de väpnade extremistgruppernas framryckning, och stödja Malis säkerhetsstyrkor. Operation Serval stöddes också av Tchad och Niger. Parallellt skyndade Afrikanska unionen (AU) och den västafrikanska samarbetsorganisationen ECOWAS på utstationeringen av AFISMA till Mali och insatsens numerär utökades till drygt 6 000 soldater. Vid slutet av januari 2013 hade de maliska regeringsstyrkorna med detta stöd återtagit kontrollen över huvuddelen av landet.

Under mars 2013 uttryckte såväl AU och ECOWAS som Malis övergångsmyndigheter stöd för omvandlingen av AFISMA till en FN-insats för att stabilisera Mali. Den 25 april 2013 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2100, som med stöd av FN-stadgans kapitel VII inrättade en FN-ledd stabiliseringsinsats i Mali, MINUSMA.

Under 2014 ersattes Operation Serval, som enbart hade Mali som operationsområde, av den regionala franska styrkan Operation Barkhane. Den bestod i februari 2015 av ungefär 3 000 personer totalt, av vilka cirka 1 000 var utgrupperade till Mali och resten till Tchad, Niger, Elfenbenskusten och Burkina Faso. Inriktningen för Operation Barkhane är terroristbekämpning och stöd till MINUSMA. Franska styrkor har mandat att, efter begäran av FN:s generalsekreterare, intervensera till stöd för MINUSMA när insatsen är under överhängande, allvarligt hot. FN-insatsen och de franska styrkorna har skilda befälskedjor.

EU och dess medlemsstater spelade en aktiv roll i hanteringen av krisen i Mali och antog rådslutsatser vid flera tillfällen. Den 18 mars 2013 utsåg rådet Michel Reveyrand de Menthon till särskild representant (EUSR) för EU i Sahel med i förstone ett särskilt fokus på situationen i Mali och den regionala dimensionen av krisen i landet.

På biståndsområdet ger Europeiska kommissionen stöd inom ramen för den tionde europeiska utvecklingsfonden (EDF 10) motsvarande 560 miljoner euro för perioden 2008 – 2013. Storleken på EU:s stöd till Mali under EDF 11 (2014 – 2020) är fortfarande under förhandling, men den föreslagna nivån i februari 2015 är 615 miljoner euro. Efter att det tillfälliga avbrottet i biståndet till Malis regering och dess myndigheter till följd av statskuppen i mars 2012 kunde hävas i februari 2013, genomfördes en internationell givarkonferens i Bryssel den 15 maj 2013. Konferensen har följts upp av en rad möten på mer teknisk nivå, senast den 17 februari 2015 i Bamako.

Efter önskemål från Malis regering och efter en begäran från FN:s säkerhetsråd upprättades EU:s militära insats för bidragande till utbildning av Malis försvarsmakt (EUTM Mali) den 17 januari 2013 (rådsbeslut 2013/34/GUSP). Insatsen inleddes den 18 februari 2013. Till uppgifterna hör att bistå med rådgivning och stöd till Malis försvarsledning och att tillhandahålla utbildning för den maliska försvarsmakten. Syftet är att stärka den operativa förmågan och samtidigt bidra till respekten för mänskliga rättigheter, rättsstatens principer, internationell humanitär rätt och skydd av civila, särskilt av kvinnor och barn, samt stärka den legitima civila kontrollen över försvarsmakten. Den 15 april 2014 förlängdes insatsens mandat med två år och löper därmed fram till den 18 maj 2016 (2014/220/GUSP). Insatsen, som består av omkring 550 personer, är lokaliserad till södra Mali och deltar inte i operativa insatser.

Regeringen beslutade den 31 januari 2013 att Sverige ska bidra till insatsen med högst 15 personer. Detta tak ligger oförändrat kvar i februari 2015. För närvarande består det svenska bidraget av 9 utbildare och 1 stabsofficer. Det svenska bidraget ingår i det som kallas Nordic Baltic Training Team, som leds av Finland, där även Estland, Lettland och Litauen ingår. EUTM Mali har vid tidpunkten för denna proposition genomfört stora delar av sitt utbildningsuppdrag med i huvudsak gott resultat.

Som ett komplement till EUTM Mali identifierade EU, i samverkan med Malis regering och MINUSMA, behovet av en civil rådgivningsinsats riktad mot säkerhetssektorn. Följaktligen etablerades EUCAP Sahel Mali den 15 april 2014 (rådsbeslut 2014/219/GUSP). Efter en uppbyggnadsfas blev insatsen operativ den 19 januari 2015 (rådsbeslut 2015/76/GUSP). Insatsen fokuserar på högre ledning av polisen, gendarmeriet och nationalgardet genom rådgivning och utbildning och kommer även att utveckla specialistutbildningar. Sverige kommer under 2015 att stödja insatsen med poliser och andra civila kompetenser. EUCAP Sahel Mali kommer att fungera som ett komplement till den polisiära verksamheten inom MINUSMA, där FN-insatsen bland annat ansvarar för polisiär grundutbildning och genomförande av reformer. Svensk polis deltar sedan april 2014 i MINUSMA.

Med anledning av utbrottet av oroligheter och den påskyndade utstationeringen av AFISMA, beslutade regeringen den 31 januari 2013 att även bistå ECOWAS medlemsländer med transportflygförmåga i form av flygtimmar med det strategiska transportflygplanet C17 Globemaster, som Sverige disponerar inom ramen för samarbetet

Strategic Airlift Capability (SAC). Totalt bidrog Sverige med cirka 55 flygtimmar med C17. Som en del i stödet till AU:s internationella krishantering delfinansierade EU AFISMA med 50 miljoner euro ur den afrikanska fredsfaciliteten.

Den 16 januari 2013 inledde Internationella brottmålsdomstolens åklagare, efter hänskjutande av Malis övergångsmyndigheter, en utredning om huruvida krigsförbrytelser eller andra brott inom domstolens jurisdiktion begåtts på Malis territorium sedan januari 2012. Den 21 mars 2013 beslutade FN:s råd för mänskliga rättigheter att utse en oberoende expert på mänskliga rättigheter med uppdrag att stödja Malis regering i dess ansträngningar för att främja och skydda mänskliga rättigheter i landet.

Den 11 april 2013 beslutade regeringen att återuppta det bilaterala biståndet till Malis regering och myndigheter, efter att detta avbrutits till följd av militärkuppen. Stödet till icke-statliga organisationer och det omfattande humanitära stödet till Malis befolkning berördes aldrig av avbrottet. För 2014 uppgick det svenska långsiktiga biståndet till Mali till cirka 160 miljoner kronor och för 2015 beräknas det uppgå till cirka 200 miljoner kronor. Insatserna kan indelas i två huvudkategorier, dels hållbar utveckling av naturresurser och klimatanpassning, dels demokratisk samhällsstyrning och mänskliga rättigheter. Genomgripande teman är motståndskraft och ett rättighetsperspektiv.

Under 2014 uppgick Sveriges humanitära stöd till Mali till 83 miljoner kronor. För 2015 uppgår det planerade stödet till 63 miljoner kronor. Det svenska stödet kanaliseras genom FN, Internationella Rödakorskommittén och internationella humanitära organisationer, samt genom att expertpersonal ställs till förfogande genom Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB). Stödet går till insatser inom bland annat livsmedelsassistans, hälsa, nutrition, vatten och sanitet, skydd och utbildning. Inför 2015 är Sverige och Danmark tillsammans de två största givarna till FN:s humanitära flyg, UNHAS. Sverige bidrar även med ett omfattande basbudgetstöd till humanitära FN-organisationer och Internationella Rödakorskommittén som har betydande operationer i Mali.

5 Förenta nationernas stabiliseringsinsats i Mali, MINUSMA

Med fastställande av att situationen i Mali utgjorde ett hot mot internationell fred och säkerhet antog FN:s säkerhetsråd den 25 april 2013, under FN-stadgans kapitel VII, resolution 2100. Därmed upprättades en integrerad multidimensionell stabiliseringsinsats i Mali, MINUSMA, för en period om inledningsvis tolv månader.

Den 1 juli 2013 övertog MINUSMA ansvaret från AU-insatsen AFISMA. Den militära personal och de poliser i AFISMA som vid detta datum var utgrupperade i Mali integrerades i FN-insatsen.

Den 25 juni 2014 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2164, som förlängde MINUSMA:s mandat med ett år. Insatsens styrka får uppgå till högst 11 200 soldater och 1 440 poliser. Dessutom får ytterligare civil personal ingå i insatsen i den utsträckning som FN bedömer nödvändig för att lösa uppgifterna i mandatet.

Insatsen har enligt resolution 2164 mandat att utföra tre huvudsakliga uppgifter: 1) stöd till säkerhet, stabilitet och skydd av civila, 2) stöd till den nationella politiska dialogen och försoning, 3) stöd till att återupprätta statens överhöghet i hela landet; återuppbygga Malis säkerhetssektor; främja och skydda mänskliga rättigheter; samt stöd till humanitärt bistånd. Insatsen ska även skydda FN-personal och bevara Malis kulturarv.

Sedan den 15 januari 2015 leds insatsen av FN:s generalsekreterares särskilda representant Mongi Hamdi från Tunisien. I slutet av december 2014 uppgick den militära personalen i insatsen till ungefär 8 500, medan antalet poliser var ungefär 1 000 och antalet övriga civila anställda ungefär 1 000 (internationella och lokalanställda). Drygt ett och ett halvt år efter säkerhetsrådets ursprungliga mandat är således insatsen militärt resurssatt till ungefär 75 procent. Insatsen är huvudsakligen utgrupperad i Bamako och i norra Mali. Högkvarteret för insatsen, med både civil och militär ledning, ligger i Bamako och regionala kontor samt sektorhögkvarter finns i Timbuktu, Gao och Kidal.

6 Folkrättsligt mandat för insatsen

Föreanta nationernas säkerhetsråd fastslog i resolution 2100 (2013) att situationen i Mali utgjorde ett hot mot internationell fred och säkerhet och beslutade att upprätta MINUSMA under kapitel VII i FN-stadgan.

Genom resolution 2164 (2014) förlängdes insatsens mandat fram till den 30 juni 2015. Utöver mandatet från säkerhetsrådet finns det även en inbjudan till FN av Malis regering som utgör ytterligare en folkrättslig grund för insatsen.

En förutsättning för att det ska finnas ett folkrättsligt mandat också efter den 30 juni 2015 är att en säkerhetsrådsresolution antas som förlänger MINUSMA:s mandat efter detta datum.

I resolution 2164 bemyndigas MINUSMA att vidta alla nödvändiga åtgärder i enlighet med sin förmåga inom sitt geografiska insatsområde för att utföra insatsens uppgifter. Enligt säkerhetsrådet ska MINUSMA fokusera på ett antal huvudsakliga uppgifter. Dessa inkluderar stöd till säkerhet, stabilisering och skydd av civila. Detta innefattar bland annat att stabilisera större tätbefolkade områden, särskilt i norra Mali, och att avskräcka från hot och förhindra väpnade grupperns återkomst till dessa områden. I den senaste resolutionen ges insatsen dessutom mandat att utöka sin närvaro inklusive genom långväga patruller i norra Mali utanför större tätbefolkade områden, i synnerhet i områden där civila befinner sig i riskzonen. Övriga huvuduppgifter är att ge stöd till den nationella politiska dialogen och försoning, ge stöd till att återupprätta statens överhöghet, återuppbyggnaden av Malis säkerhetssektor, främja

och skydda mänskliga rättigheter och stöd till humanitärt bistånd. Utöver detta ska MINUSMA skydda FN-personal och stödja bevarandet av Malis kulturarv.

Rätten för MINUSMA att använda våld för genomförande av sitt mandat grundas ytterst på ett säkerhetsrådsmandat i enlighet med FN-stadgans kapitel VII och måste stå i överensstämmelse med de mänskliga rättigheterna samt i tillämpliga fall den internationella humanitära rätten. Rätten till våldsanvändning har preciserats i insatsregler som innebär att styrkan under vissa omständigheter kan tillgripa våldsmedel som går utöver traditionellt självförsvar för att genomföra säkerhetsrådets mandat.

7 Det svenska militära bidraget till MINUSMA

Det svenska bidraget till MINUSMA föreslås utgöra en del av insatsens underrättelseenhet (ASIFU) där Nederländerna har en samordnande roll. I det svenska förbandet ingår även en nationell stödenhet med bland annat en kvalificerad sjukvårdskomponent, analysfunktioner samt personal för drift och underhåll av basen och dess struktur. Avsikten är dessutom att även fortsättningsvis placera stabsofficerare vid relevanta staber.

Huvuduppgiften för det svenska förbandet är att till stöd för genomförandet av MINUSMA:s mandat bidra till insatsens underrättelseenhet. Inom ramen för tillgängliga resurser och förmågor ska det svenska förbandet dessutom bidra till upprätthållandet av säkerhetsrådets resolution 2164.

Det svenska bidraget förutses under normala omständigheter uppgå till cirka 320 personer på plats. Den utökade numerären gentemot föregående proposition om deltagande i MINUSMA beror på ändrade förutsättningar av drift och vidmakthållande av den svenska basen där ansvaret gått över från FN till Sverige.

Det svenska förbandet ska vara stationerat i Timbuktu, huvudort i MINUSMA:s västra sektor. Emellertid kan det svenska styrkebidraget användas i hela MINUSMA:s operationsområde.

Styrkan ska med kort varsel kunna förstärkas tillfälligt för räddnings-, evakuerings- och förstärkningsinsatser vid försämrat säkerhetsläge eller förbandsrotationer. Sammantaget ska det svenska bidraget kunna uppgå till högst 470 personer.

Det är regeringens avsikt att styrkebidraget till MINUSMA ska vara långsiktigt. Hotbilden för personalen kommer att variera. Försvarsmakten kommer att göra löpande hot- och riskbedömningar och vidta eventuella åtgärder utifrån denna bedömning.

8 Regeringens överväganden

Regeringens förslag: Riksdagen medger att regeringen ställer en svensk väpnad styrka bestående av högst 470 personer till förfogande för deltagande i Förenta nationernas stabiliseringsinsats i Mali (MINUSMA) till utgången av juni månad 2016, under förutsättning att det även fortsättningsvis finns ett giltigt mandat för styrkan enligt beslut av Förenta nationernas säkerhetsråd.

Regeringens bedömning: Det svenska bidraget till insatsen kommer under normala omständigheter att uppgå till ungefär 320 personer på plats.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Sedan början av 2012 och fram till internationella samfundets ingripande i januari 2013 gjorde sig väpnade extremistgrupper och kriminella grupper skyldiga till omfattande övergrepp och orsakade stort mänskligt lidande i Mali, särskilt i landets norra delar. Sedan tidigare råder i Mali en svår humanitär situation, som allvarligt försämrades på grund av stridigheterna. Därtill har konflikten i Mali haft ett negativt inflytande på säkerheten och utvecklingen i regionen som helhet.

Under 2013 förbättrades säkerheten i Mali. President- och parlamentsval genomfördes under tillfredsställande förhållanden och en konstitutionell och demokratisk ordning återupprättades. Under sommaren och hösten 2014 försämrades emellertid säkerhetssituationen igen, med väpnade attacker mot både maliska säkerhetsstyrkor och MINUSMA. Som ett led i uppfyllandet av sitt mandat att skydda civila, har MINUSMA också i ökande utsträckning använt sig av offensiv taktik. Som en konsekvens av detta har insatsens opartiskhet i konflikten börjat ifrågasättas av vissa av de väpnade grupperingarna.

I fredsprocessen i Mali har begränsade framsteg nåtts. Under den senaste förhandlingsrundan kunde parterna enas om ett avtal om vapenstillestånd men de har ännu inte uppnått samsyn kring ett fredsavtal. Mali har ett långsiktigt behov av omfattande stöd för att skapa en säkerhetsnivå som möjliggör den utveckling som den nuvarande regeringen nu planerar för och som befolkningen, inte minst i landets norra delar, är i starkt behov av.

Regeringen välkomnar FN:s säkerhetsråds resolutioner 2100 och 2164 och det mångsidiga mandat som därigenom gavs till FN:s stabiliseringsinsats i Mali, MINUSMA. Regeringen välkomnar även att generalsekreterarens särskilda representant getts ett tydligt mandat att stödja nationell dialog och försoning i Mali.

Säkerhetsrådets beslut, och inbjudan av Malis regering till FN:s generalsekreterare att genomföra en stabiliseringsinsats, ger en tydlig folkrättslig grund för ett svenskt bidrag till MINUSMA.

Ett fortsatt svenskt styrkebidrag till MINUSMA ligger i linje med Sveriges engagemang för fred och utveckling i Afrika och är en del av en samlad svensk ansats i Mali. Sverige är också engagerat i Mali med ett omfattande bilateralt bistånd, sekondering av poliser till MINUSMA och EUCAP Sahel Mali, med utbildare i EU:s militära utbildnings- och rådgivningsinsats till stöd för Malis försvarsmakt, EUTM Mali, samt

med andra civila kompetenser till EU:s civila rådgivningsinsats riktad till säkerhetssektorn, EUCAP Sahel Mali.

Det finns också ett svenskt intresse av att bidra till ansträngningarna att minska förekomsten av terrorism och människohandel i Mali och den större Sahelregionen.

Genom resolution 2100 och 2164 gavs ett kraftfullt mandat, vilket bland annat ger MINUSMA goda förutsättningar att öka säkerheten såväl för de nödlidande människorna som för humanitära biståndsorganisationer att verka. För att MINUSMA ska kunna utföra sitt mandat krävs att FN:s medlemsstater ställer resurser i form av kvalificerade styrkebidrag till förfogande. Detta är särskilt angeläget eftersom insatsen verkar i en komplex miljö och behöver hantera en militär problematik som är ny för FN, bland annat asymmetriska hot. Det svenska bidraget är därtill av en karaktär som starkt bidrar till att utveckla den konceptuella förmågan i FN-insatser att inhämta och bearbeta underrättelser, vilket i sin tur förväntas bidra till ett bättre genomförande av FN:s säkerhetsråds mandat, inte minst när det gäller skydd av civila och skydd av insatspersonal.

Målet för svenskt deltagande i insatsen är att bidra till att uppfylla MINUSMA:s mandat enligt säkerhetsrådets resolution och därigenom bidra till förbättrad säkerhet i Mali, till att staten fortsätter att återfå kontrollen i hela landet och till att understödja långsiktigt hållbara lösningar på krisen i landet.

Det svenska bidraget är också ett uttryck för det svenska stödet för Förenta nationerna och dess fredsfrämjande verksamhet. Regeringen konstaterar att ett svenskt deltagande i MINUSMA svarar mot en direkt förfrågan från FN.

Vidare innebär bidraget till MINUSMA en möjlighet för Försvarmakten att fördjupa sin kunskap om och erfarenhet av FN:s fredsfrämjande verksamhet, för att när tillfälle ges kunna lämna ytterligare styrkebidrag till FN.

Sverige ska som deltagare i insatsen stödja och påskynda ansträngningarna att genomföra FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 från år 2000, med efterföljande resolutioner, om kvinnor, fred och säkerhet. Resolutionens åtaganden bör genomsyra det svenska förbandets verksamhet. Hänsyn ska tas till kvinnors roll som aktörer och till kvinnors och flickors situation och särskilda skyddsbehov.

Det svenska styrkebidraget, tillsammans med en nationell stödenhet, är en del av MINUSMA:s underrättelseenhet. Regeringen har även placerat stabsofficerare vid insatsen. Det totala svenska bidraget till insatsen kommer att uppgå till ungefär 320 personer på plats.

Det svenska deltagandet i insatsen inleddes under hösten 2014 och blev fulltaligt våren 2015. Det är regeringens avsikt att styrkebidraget till MINUSMA ska vara långsiktigt.

Av 15 kap. 16 § regeringsformen följer att riksdagens medgivande krävs för att en svensk väpnad styrka ska kunna sändas till ett annat land om det inte finns en skyldighet att fullgöra en internationell förpliktelse som riksdagen har godkänt, eller ett medgivande i lag. Eftersom det i detta fall inte är fråga om en internationell förpliktelse som har godkänts av riksdagen och ett bemyndigande i lag saknas, krävs riksdagens medgivande för att en svensk väpnad styrka ska kunna delta i

Prop. 2014/15:68 MINUSMA. Det nu aktuella svenska styrkebidragets förmåga och uppgifter är sådana att det är att betrakta som en väpnad styrka i regeringsformens mening.

Under försämrade säkerhetsförhållanden är det viktigt att regeringen har möjlighet att tillfälligt förstärka de väpnade militära insatser som Sverige genomför. Förstärkningen kan omfatta exempelvis tillförsel av materiel, undsättning och evakuering. En räddnings-, evakuerings- och förstärkningsinsats är till sin natur tillfällig och tidskritisk. En insats av detta slag måste även vara anpassad till den specifika situationen. Detta gör att det i förväg är svårt att uppskatta omfattningen och kostnaderna för en sådan insats.

Mot denna bakgrund, och även om normalnivån på det svenska bidraget efter inledningsfasen kommer att vara ungefär 320 personer på plats, söker regeringen riksdagens medgivande att ställa en svensk väpnad styrka om högst 470 personer till förfogande för FN:s stabiliseringsinsats i Mali, MINUSMA till utgången av juni månad 2016. Medgivandet bör enligt regeringens mening gälla under förutsättning att det även fortsättningsvis finns ett giltigt mandat från FN:s säkerhetsråd.

Hotbilden för personalen kommer att variera. Försvarsmakten kommer att göra löpande hot- och riskbedömningar och vidta eventuella åtgärder utifrån denna bedömning.

Regeringen beräknar att kostnaden för det svenska bidraget under 2015 kommer att uppgå till högst 660 000 000 kronor. Kostnaderna ska belasta det under utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap uppförda anslaget 1:2 Försvarsmaktens insatser internationellt och är beräknade utifrån den justerade beräkningsmodellen för kostnadsfördelning mellan anslag 1:2 Försvarsmaktens insatser internationellt och anslag 1:1 Förbandsverksamhet och beredskap.

AFISMA	African-led International Support Mission to Mali (Afrikanskledda internationella stödsatsen i Mali)
AQIM	Al-Qaeda in the Islamic Maghreb (al-Qaida i islamiska Maghreb)
ASIFU	All Sources Information Fusion Unit
AU	African Union (Afrikanska unionen)
ECOWAS	Economic Community of West African States (Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap)
EDF	European Development Fund (Europeiska utvecklingsfonden)
EUCAP Sahel Mali	European Union Capacity-building Mission Sahel Mali (Europeiska unionens civila rådgivningsinsats riktad till säkerhetssektorn)
EUTM Mali	European Union Training Mission Mali (Europeiska unionens militära insats för bidragande till utbildning av Malis försvarsmakt)
MNLA	Mouvement National pour la Libération de l'Azawad (Nationella rörelsen för Azawads befrielse)
MUJAO	Mouvement pour le Tawhîd et du Jihad en Afrique de l'Ouest (Rörelsen för enighet och jihad i Västafrika)
SAC	Strategic Airlift Capacity (Strategisk flygtransportförmåga)

Utrikesdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 mars 2015

Närvarande: Statsministern S Löfven, ordförande, och statsråden
Å Romson, Y Johansson, I Baylan, S-E Bucht, P Hultqvist, H Hellmark
Knutsson, M Andersson, A Johansson, P Bolund, M Kaplan,
M Damberg, A Bah Kuhnke, A Strandhäll, A Shekarabi, G Fridolin,
G Wikström, A Hadzialic

Föredragande: statsrådet P Hultqvist

Regeringen beslutar proposition 2014/15:68 Svenskt deltagande i Förenta
nationernas stabiliseringsinsats i Mali